

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3. Vtrum ipse primus resurrexit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

nem nos ad lucem glorie inducet, sicut mortuus est aduersus aliente iam die, & recedet in tenebras, ad ostendendum, quod per suam mortem destrueret te nebras culpa & pena. Et tamen dicitur tertia die surrexisse, accipiendo diem pro die naturali, qui continet spatium uigintiquatuor horarum. Et sicut dicit Aug.* in 4. de Trin. nox usque ad diluculum, quo dominus resurrectio declarata est, ad tertium pertinet diem: quia Deus, qui dixit, de tenebris lucem clarificere, ut per gratiam noui testamenti, & participacionem resurrectionis Christi, audiremus: Fuitis aliquando tenebrae, nunc autem lux in domino, infinitas nobis quodammodo, quod a nocte dies sumat initium: sicut enim primi dies propter futurum hominis lapsum a luce in noctem, ita isti propter hominis reparationem a tenebris ad lucem compunguntur. Et ita patet, quod etiam si media nocte surrexit, posset dici eum die tertia surrexisse, intelligendo die naturali. Nunc autem cum diluculo surrexit, potest dici, quod tertia die surrexit, etiam accipiendo diem artificiali, que causatur ex praesentia solis, quia iam sol incipiebat aeren illustrare. Unde & Mar. ult. dicitur, quod mulieres uenerunt ad monumentum orto iam sole, quod non est contrarium ei, quod Ioh. dicit, Cum adhuc tenebrae essent, ut August.* dicit in libro de consensu enagelistarum: quia die surgente, reliqua tenebrarum tanto magis extenuantur, quanto magis oritur lux. Quod autem dicit Marcus, Orto iam sole, non sic accipendum est, tanquam iam sol ipse uideretur super terram, sed tamquam de proximo adueniente in has partes.

li. 3. c. 4. in-
ter p. &
me. 10. 4.

¶ Super quaest. quin-
quagesima materia ar-
ticulatum territorum.

In titulo ly primo, significat ordinem temporis, ita quod fensus est, Vtrum Christum ante omnes alios resurrexit, ita quod nullus ante eum resurrexit.

¶ In corpore ponitur una distinctio biembris de resurrectione perfecta vel imperfecta: & iuxta singula membra singula conclusiones. Altera est. Multi ante Christum surrexerunt resurrectione imperfecta, ut patet de Iazaro & aliis resuscitatis ante ipsum. Altera est, Christus primo resurrexit resurrectione perfecta; quia primo uenit ad uitam penitus immortalem.

Omnia clara sunt in litera.

In responsione ad secundum circa diuersam opinionem de resurrectione illorum, qui cum Christo surrexerunt, rationabile uidetur quod surrexerint perfecte ad uitam, scilicet penitus immortalem,

ARTICVLVS III.

Vtrum Christus primo resurrexit.

AD TERTIVM sic procedit. Videtur, quod Christus non primo resurrexit: nam in ueteri testamento per Heliam & Heliudem aliqui resulcitati leguntur, secundum illud Hebr. 11.

Accepertur mulieres de resurrectione mortuorum. Similiter & Christus ante passionem suam tres mortuos suscitauit, non ergo Christus fuit primus resurgentium.

¶ 2 Præterea. Marth. uigesimo-septimo inter alia miracula, que in passione Christi acciderunt, narratur quod monumenta aperiuntur, & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Non ergo Christus fuit primus resurgentium.

¶ 3 Præterea. Sicut Christus per suam resurrectionem est causa nostra resurrectionis: ita per suam gratiam est causa nostra gratia, secundum illud Io. 1. de plenitudine eius nos omnes acceperimus: sed alii prius tempore gratia habuerunt quam Christus, sicut omnes patres ueteris testi. ergo etiam aliqui prius ad resurrectionem corporalem peruererunt, quam Christus.

SED CONTRA est, quod dicitur

F primæ ad Corinth. 15. Christus resurrexit a mortuis, primitus dormientium, gloss.* quia prius tempore & dignitate surrexit.

RESPON. Dicendum, quod resurreccio est reparatio a morte in uitam. Dupliciter autem aliquis eripitur a morte. Vno modo, solum a morte in actu, ut scilicet aliquis uiuere incipiat qualitercumque, postquam mortuus fuerat. Alio modo, ut aliquis liberetur non solum a morte, sed etiam a necessitate, & quod plus est, a possibiliate moriendi. Et haec est uera & perfecta resurreccio; quia quamdiu aliquis uiuit subiectus necessitat moriendi, quodammodo mors ei dominatur, secundum illud Rom. octauo. Corpus quidem mortuum est propter peccatum. Illud etiam quod possibil est esse, secundum quid dicitur esse, id est, potentialiter. Et sic patet, quod illa resurreccio, qua quis eripitur solum ab actu morte, est resurreccio imperfecta. Loquendo igitur de resurrectione perfecta, Christus est primus resurgentium; quia ipse resurgendo, primo peruerit ad uitam penitus immortalem, secundum illud Roma. 6. Christus resurgens ex mortuis, iam non moritur: sed resurrectione imperfetta, quidam alii surrexerunt ante Christum, ad premonstrandum quasi in quodam signo resurrectionem ipsius. Et sic patet responsio ad primum: quia & illi qui suscitat in ueteri testamento sunt, & illi qui suscitat sunt a Christo, sic redirent ad vitam, ut iterum moreretur.

I A D SECUNDVM dicendum, quod de illis, qui resurrexerunt cum Christo, duplex est opinio: quidam enim asserunt, quod redierunt ad uitam tamquam non iterum morituri: quoniam magis illis est tormentum si iterum morerentur, quam si non resurgent. Et secundum hoc intelligendum erit, sicut Hier.* dicit super Matth. quod non ante surrexerunt, quam resurgeret dominus. Unde & Euanglista dicit, quod exuentis de monumentis, post resurrectionem eius uenerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis: sed Augus.* in epistola ad Euodium hanc opinionem com memorans dicit, Scio quibusdam uideri morte domini Christi iam talem resurrectionem praestitam iustis, qualis nobis in fine promittitur. Qui si non iterum repotitis corporibus dormierunt, uidendum est, quomodo intelligatur Christus primogenitus a mortuis, si cum in illam resurrectionem

ue beatitudis corporis in Christo habet socios: & minus enim corporalium felicitas aliquid habet. ut uidetur, si deficit corporalis societas; et enim homo secundum uitam corpoream animal lociale, non solum propter indigeniam necessiariorum ad uitam (ut in hoc mundo contingit) fed etiam propter naturalem delectationem in ipsa corporali conuerlatione consitentem. Rationes autem in litera ex beato Augus. disputata ad oppositionem facile solutio nem recipiunt, nam uestibulum Petri Apostoli & a Hiero. contra fertur, quod scilet Petrus dixit. Cuius sepulchrum apud nos est, quia non auctor fuit dicere, cuius corpus a pud nos est. & cunctax inuenientur tellimonium Petri: quia ex hoc, quod sepulchrum David tantum tempore apud eos peruerit, ut continens ipsum David (hoc enim significat sepulchrum eius) ita quod nulla fuit umquam in tanto tempore ambiguitas, quod David perueraret in suo sepulchro, cōsequens est, quod non de ipso David dictum fuit, Non dabis sanctum tuum uider corruptionem. Consiliter ergo testimoniū Petri hoc, quod sepulchrum David in quantum sepulchrum David, tam tempore apud nos peruerauit, id est forte ut Christo resurgentem, corpus eius amplius ibi non est.

¶ Verbum autem Apostoli Pauli, Vt non fine nobis confunemur, & potest referri ad consummationem beatitudinis substanialis, quia modo confundatur, si oīs sancti in patria. Et hoc littera uidetur sufficere: epistola ad Corinthus, quia loquitur de exlesti patria, ut distinguatur contra viā peregrinationem, & potest nihilominus dici, quod uestibulum Apostoli est generale.

ral ad partes ueteris testamenti: ueritatem regulare generalis non aduersatur paucorum exceptio ex speciali gratia. Potest & tertio dici, quod illi qui perfecere surrexerint cum Christo, non sunt sine nobis consumati: quis nostro tempore fuit consumatus tempore reuelatae gratiae, & inchoatae gloriae.

In episcopis
bis in episcopis
92. in episcopis
com. loco
civis
principis
militum

tot precesserunt. Quod si respondetur, hoc esse dictum per anticipationem, ut monumenta illorum terrae motu aperta intelligentur, cum Christus in cruce penderet, resurrexisse autem iustorum corpora non tunc, sed cum ille prior resurrexisse: sed adhuc restat quod moueat, quomodo Petrus non de David, sed de Christo assertus suis predicitum, carnem ei non uidisse corruptionem, per hoc quod apud eos erat monumentum David, & sic illos non conuincebat, si corpus David ibi iam non erat; quia eti ante recenti sua morte resurrexisset, nec caro eius uidisset corruptionem, posset illud monumentum manere: durum autem uidetur, ut David non fuerit in illa resurrectione iustorum, si eis iam aeterna donata est, cuius Christus ex semine commen- davit. Periclitabitur etiam illud quod ad Heb. de iustis antiquis dicitur. Ne sine nobis perficerentur, si iam in illa resurrectionis incorruptione constituti sunt, quo nobis perficiendis in fine promittitur. Sic ergo August. * sentire uidetur, quod resurrexerint iustum morituri. Ad quod etiam uidetur pertinere, quod Hieron. † dicit super Matth. Quod sicut Lazarus resurrexit, sic & multa corpora sanctorum resurrexerunt, ut Dominum ostenderent resurgentem: quamvis hoc in sermone de assumptione sub dubio relinquit, rationes tamen Aug. multo efficaciter uidentur.

AD TERTIUM dicendum, quod sicut ea, quae precesserunt Christi adventum, fuerunt preparatoria ad Christum, ita gratia est dispositio ad gloriam: & ideo ea, quae sunt gloriae, sive quantum ad animam sunt perfecta Dei fructu, sive quantum ad corpus, sicut resurrecio gloriofa, prius tempore debuerunt esse in Christo, sicut in auctore glorie: gratiam uero conueniebat prius esse in his, quae ordinabantur ad Christum.

^{¶ Super quest. quinque-}
quagesimateria ar-
suum quartum.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum Christus fuerit causa sua resurrectionis.

T Inclus, de causa effectiva querit.

¶ In corpore ponitur una distinctio
bimembribus cum duabus conclusionibus secundum membra. Distinctio est. Tam anima quam caro Christi mortui potest considerari duplicitate, vel ratione naturae, vel ratio ne deitatis coniuncta. Primo conclusio est. Tam anima quam caro Christi ratione deitatis causavit ipsam resurrectionem, & probatur ex autoritate Apostoli. Secunda conclusio est: Nec anima, nec caro Christi poterit sua natura causans resurrectionem, sed sic oportuit. Quattuor resuscita-

ARTIC. IIII.

173

rere mei, & resuscita me: ergo non fuit causa sua resurrectionis.

¶ 3 Præt. Sicut Damasc. * probat in 4. li. resurrectione non est anima, sed corporis, quod per mortem cadit. Corpus autem non potest sibi animam uinire, quae est eo nobilior. ergo id, quod refrinxit in Christo, non potuit esse causa sua resurrectionis.

ri a Deo. Et ideo vtrunque inueniuntur in sacra scriptura, scilicet & quod Christus resurrexit ex virtute, & quod Christus resuscitatus est a Deo, & petit & meruit resurrectionem, &c. Omnia clara sunt in litera.

SED CONTRA est, quod Dominus dicit Ioannis decimo. Nemo tollit animam meam a me, sed ego pono eam, & iterum sum eam: sed nihil est aliud resurgere, quam iterato animam sumere. ergo videtur quod Christus propria virtute resurrexit.

RESPO N. Dicendum, quod sicut supra dictum est, * per mortem non fuit separata diuinitas, nec ab anima Christi, nec ab eius carne. potest igitur tam anima Christi mortui, quam eius caro considerari duplicitate, vno modo, ratione diuinitatis: alio modo, ratione ipsius naturæ creatæ. Secundum igitur unitatem diuinitatis virutem, & corpus resumpsit, quod dimiserat, & sic Christus propria virtute resurrexit. Et hoc est, quod de Christo dicitur secundæ ad Corint. ultimo, quod & si crucifixus est ex infirmitate nostra, sed viuit ex virtute Dei: si autem considereremus corpus & animam Christi mortui, secundum unitatem nature creatæ, sic non potuerunt sibi uicem reuniri, sed oportuit Christum resuscitati a Deo.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod eadem est diuina virtus & operatio Patris & Filii. Vnde hec duo se sequuntur, quod Christus sit resuscitatus diuina virtute Patris, & suipius.

AD SECUNDVM dicendum, quod Christus orando petijt & meruit suam resurrectionem inquantum homo: non autem inquantum Deus.

AD TERTIVM dicendum, quod corpus secundum naturam creatam non est potentius anima Christi, est tamen ea potentius, secundum unitatem diuinanam: quam etiam rursus secundum diuinitatem unitam est potentior corpore, secundum naturam creatam: & ideo secundum unitatem diuinanam corpus, & anima mutuo se resumperunt: non autem secundum unitatem naturæ creatæ.

QV AESTIO LIII.

De qualitate Christi resurgentis,
in quatuor articulos
diuisa,

^{¶ Super quest. quinque-}
quagesimaharta
Articulum pri-
mum.

I N titulo, verum sumitur, ut distinctio contra apparen- res, ita quod apparen- tia excludit non solum a corpore, sed a natura tali, scilicet humana. Idemque est: querere, an habuerit verum corpus, & an habuerit in veritate corp' humani.

¶ In corpore est vna conclusio: Corp' Christi post resurrectionem fuit ueru corpus eiusdem naturæ, cuius fuerat prius. Probat dupliciter. Primo, il-

E INDE considerandum est, de qualitate Christi resurgentis.

E T CIRCA hoc quaeruntur quatuor.

¶ Primo, Vtrum post resurrectionem Christus habuerit verum corpus.

¶ Secundo, Vtrum resurrexit cum corporis integritate.

¶ Tertio, Vtrum corpus eius fuit gloriis.

¶ Quartò, De cicatricibus in corpore eius apparentibus.